

Sygn. akt: XU-315/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 maja 2013r. we W.

sprawy z odwołania **M. N. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 11 maja 2012r. znak: (...)

i z dnia 24 kwietnia 2012r. znak: (...)

w sprawie **M. N. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 11 maja 2012r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawcy M. N. (1) prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 września 2011r. do 06 października 2011r.
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony, M. N. (1) wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., z dnia 24 kwietnia 2012r., znak: (...) odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 04 września 2011r.

W uzasadnieniu wniesionego odwołania ubezpieczony podniósł, iż zarzut organu rentowego o braku uregulowania zaległości z tytułu składek społecznych przekraczających kwotę 6,60 zł w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub od dnia złożenia wniosku o przy przyznaniu świadczeń, podniesiony w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, jest całkowicie chybiony.

Ubezpieczony podniósł, iż w dniu 04 września 2011 r., uległ wypadkowi w pracy i od 15 września 2011r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W tym czasie miał zawarty ze stroną pozwaną układ ratalny, który sponował terminowo. Ponieważ dowiedział się, że warunkiem otrzymania prawa do odszkodowania jest nie posiadanie zadłużenia w opłaceniu składek na ubezpieczenie społeczne przyspieszył spłatę dwóch ostatnich rat. Ponadto zdaniem ubezpieczonego strona pozwana była zobowiązana stosownie do § 7 zawartego układu ratalnego w przypadku stwierdzenia braku wpłaty dwóch rat podjąć czynności zmierzające do rozwiązania zawartego układu. Tymczasem brak jednej wpłaty był

spowodowany nie przekazaniem jej przez przedsiębiorstwo za pomocą którego wnioskodawca dokonywał zapłaty należności na rzecz strony pozwanej.

Ubezpieczony stwierdził, że mimo wkładanych wysiłków nie miał najmniejszych szansy na wypełnienie przepisów wynikających z art. 6 ust. 2 ze względu na niekompetencje i brak rzetelnej informacji od pracowników strony pozwanej (k. 2-3).

*

Organ rentowy – ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH Oddział we W., w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż z analizy akt sprawy wynika, że w dniu 04 września 2011 r., ubezpieczony uległ wypadkowi przy prowadzeniu działalności pozarolniczej.

Biorąc pod uwagę fakt, iż na dzień wypadku zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne przekroczyły kwotę 6,60 zł, a spłata całości zadłużenia nastąpiła dopiero w dniu 13 kwietnia 2012 r., a zatem po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku, organ rentowy odmówił prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania, ponieważ prawo do świadczenia wypadkowego uległo przedawnieniu.

W tym stanie faktycznym organ rentowy stwierdził, iż wydana decyzja jest prawidłowa i wnosi o oddalenie odwołania.

*

Pismem z dnia 14 czerwca 2012 r. (data prezentaty), ubezpieczony, M. N. (1), wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., z dnia 11 maja 2012 r. znak (...), odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 września 2011r. do 06 października 2011r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, iż zarzut organu rentowego o braku uregulowania zaległości z tytułu składek społecznych przekraczających kwotę 6,60 zł w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub od dnia złożenia wniosku o przyznanie świadczeń, podniesiony w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, jest całkowicie chybiony.

Ubezpieczony podniósł, iż w dniu 04 września 2011 r., uległ wypadkowi w pracy i od 15 września 2011r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W tym czasie miał zawarty ze stroną pozwaną układ ratalny, który spłacał terminowo. Ponieważ dowiedział się, że warunkiem otrzymania prawa do odszkodowania jest nie posiadanie zadłużenia w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne przyspieszył spłatę dwóch ostatnich rat. Ponadto zdaniem ubezpieczonego strona pozwana była zobowiązana stosownie do § 7 zawartego układu ratalnego w przypadku stwierdzenia braku wpłaty dwóch rat podjąć czynności zmierzające do rozwiązania zawartego układu. Tymczasem brak jednej wpłaty był spowodowany nie przekazaniem jej przez przedsiębiorstwo za pomocą którego wnioskodawca dokonywał zapłaty należności na rzecz strony pozwanej.

Ubezpieczony stwierdził, że mimo wkładanych wysiłków nie miał najmniejszych szansy na wypełnienie przepisów wynikających z art. 6 ust. 2 ze względu na niekompetencje i brak rzetelnej informacji od pracowników strony pozwanej.

*

Organ rentowy – ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH Oddział we W., w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje w razie występowania w dniu wypadku zadłużenia z tytułu płatności składek na

ubezpieczenie społeczne w kwocie przekraczającej 6,60 zł - o ile zadłużenie to nie zostanie uregulowane w ściśle określonym przez ustawodawcę terminie tj.: w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku.

Taka sytuacja zachodzi właśnie w przypadku ubezpieczonego, ustalono bowiem, że w dacie wypadku tj.: 04 września 2011 r., zalegał on z opłatą składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości powyżej 6,60 zł i kwota ta nie została uregulowana.

W odwołaniu ubezpieczony nie zgodził się z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji i zarzucił, że jest ona w swych ustaleniach ostatecznych wadliwa. Jednakże w ocenie organu rentowego, stanowisko ubezpieczonego wyrażone w odwołaniu jest błędne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zadłużenie ubezpieczonego zostało uregulowane dopiero 13 kwietnia 2012 r., zatem został znacznie przekroczony ustawowy termin do jego uregulowania. W tej sytuacji wniesione odwołanie nie może odnieść skutku, bowiem prawo do świadczenia przedawnia się, jeżeli zadłużenie nie zostanie uregulowane najpóźniej w okresie 6 miesięcy od dnia wypadku i dla ubezpieczonego była to data 04 marca 2012 r.

Zatem decyzja organu rentowego, odmawiająca ubezpieczonemu przyznania prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, jest słuszna i odpowiadająca obowiązującym w tej materii przepisom. Dlatego odwołanie ubezpieczonego należy uznać za nieuzasadnione.

*

Zarządzeniem z dnia 14 sierpnia 2012 r. na podstawie art.219 kpc. odwołanie ubezpieczonego z dnia 14 czerwca 2012 r. od decyzji organu rentowego z dnia 11 maja 2012r. znak: (...)odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, sygn. akt X U 319/12 zostało połączone ze sprawą o sygn. akt X U 315/12 celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalszego prowadzenia pod sygn. akt X U 315/12

*

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, M. N. (2), od dnia 14 maja 1999r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług osobowych taxi nr boczny (...).

Umową nr (...) z dnia 29 listopada 2010 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek strony rozłożyły na raty należności ubezpieczonego z tytułu składek za okres od października 2007r. do lipca 2010. w ogólnej kwocie 9.154,89 zł.

Zgodnie z harmonogramem rat, ubezpieczony miał spłacić powyższą należność w 20 ratach począwszy od 14 stycznia 2011 r. – 16 lipca 2012 r.

Zgodnie z § 7 zawartej umowy niniejsza umowa ulega rozwiązaniu w przypadku wystąpienia choćby jednej z poniżej wymienionych okoliczności w tym min. w przypadku, gdy dłużnik posiada nieopłacone dwie raty układu, których termin wymagalności upłynął.

W dniu 15 lipca 2011r. wnioskodawca za pośrednictwem markety finansowego uregulował ratę wynikającą z zawartego układu. Na skutek popełnionego przez pracownika marketu błędu rata przypadająca na dzień 15 lipca 2011r. nie wpłynęła na konto strony pozwanej. Powyższa kwota została przelana na konto strony pozwanej dopiero w kwietniu 2012r. w wyniku interwencji wnioskodawcy.

W dniu 04 września 2011 r. około godziny 10.00 wnioskodawca realizując przewóz na skrzyżowaniu ulic (...) uległ wypadkowi komunikacyjnemu z innym uczestnikiem ruchu, który nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu i doprowadził

do zdarzenia. W skutek wypadku, ubezpieczony doznał urazu odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenia prawego kciuka.

W dniu 22 września 2011r. wnioskodawca zgłosił powyższe zdarzenie do strony pozwanej w celu sporządzenia karty wypadku. W dniu 28 września 2011r. strona pozwana sporządziła kartę wypadku nr SER- (...) i uznała powyższe zdarzenie za wypadek przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt. 8 ustawy z dnia 30.10.2001r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W dniu 06 października 2011r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 04 września 2011r.

Decyzją z dnia 24 listopada 2011r., organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przedmiotowego świadczenia, gdyż na dzień wypadku wnioskodawca posiadał zadłużenie w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł. W uzasadnieniu wydanej decyzji strona pozwana zawarła informację, że prawo do jednorazowego odszkodowania przedawnia się, jeżeli zadłużenie nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku.

W dniu 20 września 2011r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 września 2011r. do 06 października 2011r.

Decyzją z dnia 27 października 2011r., organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przedmiotowego świadczenia, gdyż na dzień wypadku wnioskodawca posiadał zadłużenie w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł. W uzasadnieniu wydanej decyzji strona pozwana zawarła informację, że prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego przedawnia się, jeżeli zadłużenie nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku.

Mając taką informację wnioskodawca przed terminem przedawnienia uregulował zadłużenie wynikające z zawartego układu ratalnego, gdyż taką informację uzyskał od pracownika strony pozwanej. Wnioskodawca 20 – tą ratę wynikającą z układu ratalnego uregulował w dniu 24 lutego 2012r.

W dniu 27 lutego 2012r. wnioskodawca ponownie wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania i zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego podnosząc we wniosku, iż jego zadłużenie zostało uregulowane na dzień złożenia wniosku.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2012r. strona pozwana ponownie odmówiła wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania, a decyzją z dnia 11 maja 2012r. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu wypadku jakiemu uległ on w dniu 04 września 2011r. Zdaniem strony pozwanej roszczenie o wypłatę świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego uległo przedawnieniu, gdyż spłata zadłużenia nastąpiła w dniu 13 kwietnia 2012r.

Zdaniem strony pozwanej na dzień 04 marca 2012r. wnioskodawca posiadał zadłużenie w wysokości ok. 160,00 złotych, które zostało uregulowane w dniu 13 kwietnia 2012r. Powyższa zaległość wzięła się stąd, że market finansowy nie przelał na konto strony pozwanej wpłaconej przez wnioskodawcę raty z terminem płatności 15 lipca 2011r. Każda kolejna rata była traktowana jako rata przypadająca za miesiąc poprzedni i liczone były odsetki za zwłokę. Istniejąca na dzień 04 marca 2012r. zaległość była wynikiem różnicy w spłacie rat i ich wpłat po terminie. Wnioskodawca prawidłowo oznaczał wpłacane kolejne raty zgodnie z układem ratalnym, ale strona pozwana zaliczała je za poprzedni miesiąc.

Dowody: 1) akta zasiłkowe i odszkodowawcze strony pozwanej

2) zeznania świadków : M. B. -k. 26 as.

A. C. - k. 26 as.

3) przesłuchanie wnioskodawcy M. N. (2)- k. 20v as.

Postanowieniem z dnia 20 września 2012r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga, na okoliczność ustalenia uszczerbku na zdrowiu jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku w dniu 04 września 2011r.

W wydanej w dniu 17 października 2012r. opinii biegły sądowi chirurg rozpoznał u wnioskodawcy stan po skręceniu kręgosłupa szyjnego z zespołem bólowym, stan po stłuczeniu kciuka prawego bez upośledzenia funkcji dłoni i wydał opinię, że wnioskodawca nie doznał uszczerbku na zdrowiu wywołanego wypadkiem przy pracy w dniu 04 września 2011r. Zdaniem biegłego sądowego wnioskodawca winien być zbadany przez biegłego sądowego chirurga ortopedę i neurologa.

Dowód: 1) opinia biegłego sądowego chirurga z dnia

17.10.2012r. - k. 28 as.

Postanowieniem z dnia 06 grudnia 2012r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa, na okoliczność ustalenia uszczerbku na zdrowiu jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku w dniu 04 września 2011r.

W wydanej w dniu 11 marca 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy stan po urazie skrętnym odcinka szyjnego kręgosłupa i urazie kciuka reki prawej bez pozostawienia istotnych skutków czynnościowych i wydali opinię, że wnioskodawca nie doznał uszczerbku na zdrowiu wywołanego wypadkiem przy pracy w dniu 04 września 2011r. Zdaniem biegłego sądowego wnioskodawca winien być zbadany przez biegłego sądowego chirurga ortopedę i neurologa.

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy i

neurologa z dnia 11.03.2013r. - k. 39 as.

Z wydanymi w sprawie opiniami biegłych sądowych zgodziły się strony postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.2 pkt. 1 i 2 oraz ust. 2 pkt. 1 i ust. 3 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U.199, poz.1673 ze zm., jednorazowe odszkodowanie i zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą w razie wystąpienia w dniu wypadki zadłużenia, z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na kwotę przekraczającą 6,60 złotych o ile zadłużenie to nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku, ze skutkiem w postaci przedawnienia prawa do zasiłku.

W okolicznościach niniejszej sprawy zdaniem Sądu wystąpiły okoliczności wskazujące, iż wnioskodawca nie mógł w terminie 6 miesięcy od daty wypadku uregulować powstałego zadłużenia, gdyż strona pozwana nie poinformowała go o wysokości tego zadłużenia.

Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe wnioskodawca otrzymał od strony pozwanej decyzje odmawiające prawa do w/w świadczeń, z których wynikało, że w związku z istniejącym zadłużeniem na kwotę przekraczającą 6, 60 zł. świadczenia mu nie przysługują. Pracownik strony pozwanej poinformował, że warunkiem otrzymania prawa do zasiłku chorobowego i jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego jest spłata zadłużenia wynikająca z układu ratalnego. Wnioskodawca wpłacił raty wynikające z tego układu w dniu 24 lutego 2012r. a więc przed terminem przedawnienia, który upływał w dniu 04 marca 2012r. Wnioskodawca będąc przekonany o spłacie całego zadłużenia w dniu 27 lutego 2012r. ponownie wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem

o przyznanie prawa do świadczeń. Kolejny raz okazało się, że na dzień 04 marca 2012r. wnioskodawca posiada zadłużenie w wysokości ok. 160, 00 złotych, które uregulował w dniu 13 kwietnia 2012r.

Złożenie przez wnioskodawcę wniosku o wypłatę zasiłku chorobowego i jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego dawało stronie pozwanej możliwość wydania decyzji odmownej w takim terminie, w jakim nie nastąpiło jeszcze przedawnienia roszczenia o zasiłek wypadkowy, pouczając wnioskodawcę o treści art. 6 ust. 2 i 3 ustawy wypadkowej, co umożliwiłoby wnioskodawcy spłatę reszty zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne. Po wydaniu decyzji odmownej w dniu 27 października 2011r. i w dniu 24 listopada 2011r. wnioskodawca otrzymał od strony pozwanej informację, że jego zadłużenie w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne wynika z zawartego układu ratalnego i warunkiem otrzymania prawa do świadczeń jest spłata końcowych rat. Wnioskodawca uczynił to w dniu 24 lutego 2012r. Strona pozwana nie poinformowała wnioskodawcy o zadłużeniu, które było wynikiem braku wpłaty raty przypadającej na dzień 15 lipca 2011r. i występujących różnicach z zaliczania kolejnych rat za miesiąc poprzedni. Kolejne decyzje odmawiające prawa do jednorazowego odszkodowania i zasiłku chorobowego strona pozwana wydała dopiero w dniu 24 kwietnia 2011r. i w dniu 11 maja 2011r. , a więc już po terminie 6 miesięcznego okresu przedawnienia.

Wnioskodawca, od dnia w którym uległ wypadkowi przejawiał zainteresowanie co do wysokości kwoty zaległych składek i gdyby został poinformowany o ich pełnej wysokości miałyby szanse na ich uregulowanie. Ponadto był przekonany, że jego zadłużenie wynika z zawartego układu ratalnego i przed terminem spłacił wszystkie raty. W tej sytuacji zadaniem strony pozwanej było rzetelne poinformowanie wnioskodawcy o całości zadłużenia na dzień wypadku i o konieczności jego spłaty w okresie 6 miesięcy. W sytuacji, gdy strona pozwana nie uczyniła zadość swoim obowiązkom, by odpowiedzieć na żądanie powoda i wskazać mu zaległe składki, nie zasadne jest powoływanie się przez stronę pozwaną na uchybienia wnioskodawcy co do wywiązania się z obowiązku ich uiszczenia w terminie.

Te okoliczności sprawy dają podstawy do uznania, iż było możliwe zastosowanie do wnioskodawcy przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okresy niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt. 8 ustawy wypadkowej.

Z tego względu Sąd zmienił decyzję strony pozwanej z dnia 11 maja 2012r. i przyznał wnioskodawcy prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 15 września 2011r. do 06 października 2011r.

Odwołanie wnioskodawcy od decyzji strony pozwanej z dnia 24 kwietnia 2012r. podlega oddaleniu aczkolwiek z innych powodów aniżeli wskazano w tej decyzji.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. nr 199, poz.1673; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanych opiniach biegłych sądowych uznano, że na skutek wypadku w dniu 04 września 2011r. wnioskodawca nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

Opinie biegłych sądowych zasługują na przymiot wiarygodności. Opinie te zostały sporządzone w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinie są pełne, uwzględniają wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników

postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowych opiniach biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem powoda.

Zdaniem Sądu opinie są pełne, uwzględniają wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Wnioskodawca nie ma więc prawa do jednorazowego odszkodowania.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i § 2 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.

Sędzia

(Barbara Bonczar)

Zarządzenie:

- 1) odnotować w repertorium
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wraz z aktami pełnomocnikowi strony pozwanej
- 3) kal. 14 dni

Dnia 11.06.2013r.